

trollere, hvor disse Svin gik hen, og saafremt blot nogle enkelte Svin vare syge, vilde det jo være tilstrækkeligt til at gøre ikke saa ganske lidt Skade. Dertil kommer jo saa, at det kun er paa et mindre Antal af Lossepladser, der have været syge Svin; paa langt de fleste af Lossepladserne have Svinene ikke fejlet det aller mindste. Jeg vil dog ikke have, disse Udtalelser, jeg her har fremsat, opfattede saaledes, som om jeg var stærkt interesseret i eller skulde nære stærke Ønsker om, at Svineholdet paa Lossepladserne kan fortsættes. Jeg har kun villet fremhæve, at vi maa nøje overveje, hvilket Skridt der fører til de bedste Resultater med Hensyn til dette Spørgsmaal. Dette er noget, som Ministeriet til enhver Tid skal søge at overveje og træffe de bedst mulige Bestemmelser om. Maa jeg kun tilføje, at de Tal, som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) fremsatte om, hvor mange Svin der vare undersøgte og hvor mange der havde lidt af Sygdom, ere ikke rigtige, men jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om dette, for et Par Procent mere eller mindre betyder jo med Hensyn til selve Sagen saa overordentligt lidt.

Jeg har saa kun et Spørgsmaal til at besvare. Det vedrører ogsaa Svinene og blev fremdraget af det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen). Det er Spørgsmaalet om den Bekendtgørelse, der blev udstedt af Landbrugsministeriet den 25. April d. A. om Behandlingen af Rødsyge. Jeg skal derom sige, at denne Bekendtgørelse er udstedt efter Indstilling fra det veterinære Sundhedsraad, og jeg tør vel gaa ud fra, at det ærede Medlem vil indrømme, at er der nogen, der repræsenterer Sagkundskaben og Videnskaben paa dette Omraade, er det det veterinære Sundhedsraad. Naar det ærede Medlem derfor tvivlede om, at det, der var fremsat i Bekendtgørelsen, rent videnskabelig set var rigtigt, saa turde den Meddelse vel trøste ham, at det veterinære Sundhedsraad har haft Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg skal for mit Vedkommende kun tilføje, at det var et Skridt, jeg meget gerne foretog, idet jeg ikke ser rettere, end at de Bestemmelser, der tidligere gjaldt om Behandlingen af Rødsyge, medførte ikke alene ganske overordentlig store Udgifter for det offentlige, men de generede Landmændene i en ganske unødvendig Grad, og jeg tror dog, at Landmændene have Grund til være tilfredse, naar den Slags Baand blive løste.

Hermed tror jeg at have omtalt de Spørgsmaal, som under de foregaaende Forhandlinger ere rettede til mig. Hvis jeg skulde have forglemt et eller andet, vil der maaske senere blive Lejlighed for mig til at komme tilbage dertil. Ja, der er dog endnu et Spørgsmaal, jeg skal omtale, det, som blev rejst af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) nemlig om Egene ude i Charlottenlund Skov. Det ærede Medlem ønskede, at disse Ege bleve beskyttede, jeg skal dertil sige, at efter den gældende Driftsplan skulle disse gamle Egetræer behandles efter følgende Regler. Det hedder her, at den Del af Skoven — Charlottenlund Skov — som indtager den sydlige Side, har saa ualmindelig skønne, en saa stor Masse af gamle, men dog sunde Egetræer, at den derved karakteriseres langt mere som Egeskov end som nogen anden Art af Skov. Det hedder derefter: Egebestanden bør derfor her med stor Omhu bevares, og for saa vidt andre Træarter forhindre Egekarakteren, eller der er Fare for, at de kunne fortrænge Egetræerne, saa bør disse andre Træer fjernes. Det ærede Medlems Ønske falder altsaa fuldstændig sammen med den Driftsplan, der gælder for dette Skovdistrikt.

N. C. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg ønsker at gøre den korte Bemærkning overfor den højtærede Landbrugsminister, at det, jeg drog frem, var, at man fra veterinær-videnskabelig Side har slaaet fast, hvad ogsaa den ministerielle Bekendtgørelse af 1. November 1893 har hævdet, at det videnskabelig var var godtgjort, at Knuderosen var Rødsyge og skulde behandles som saadan. Det glæder mig at høre, at det paa videnskabelig Side nu er slaaet fast, at det modsatte er Tilfældet. Det ses ikke af denne Bekendtgørelse, og det var det, jeg ønskede at faa frem.

Maa jeg saa med Hensyn til Spørgsmaalet om en Revision af Loven om Jords Udstykning og Sammenlægning bemærke, at naar Ministeren hævder, at det principielle Standpunkt er det, at man skal stræbe efter at faa mindre Jorder end man har i Modsætning til den Jordbegærlighed, der er til Stede, saa vil jeg sige, at hvis Bestemmelsen om Pligthuse værner om dette Princip paa de gode Jorder, saa